

РЕШЕНИЕ

№ 23505

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7033** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на М. М. А., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощник адв. В. Д. със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.3 срещу заповед № РПД24-РД48-3 от 19.06.2024г. на Кмета на Район „П.“, СО, с която на основание чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е наредено да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от дневна с бокс и обслужващи помещения, /АОС №3265/21.06.2019г. на СО-Район „П.“ от М. М. А., който го държи без правно основание.

С жалбата е направено и особено искане за спиране изпълнението на оспорената заповед, което е отхвърлено като неоснователно с Определение № 12238/17.07.2024г. от дежурен съдия.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът Кмета на район П. СО се представлява от юрк З. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, чиито интереси за неблагоприятно засегнати от акта и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

По фактите се установява следното:

Със Заповед № 77-02-26/21.03.2005г. Ц. М. А. е настанена в общинско жилище с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] , преактувано с АОС № 3265/21.06.2019г., към онзи момент с АОС № 0193/14.04.1997г.

Въз основа на заповедта е сключен Договор за наем №77-02-26/30.03.2006г. без посочен краен срок. Същият е допълнен с Допълнително споразумение от 18.08.2020г. Съгласно приложен по делото акт за смърт, лицето е починало на 09.03.2024г., като е оставила за наследник своята майка М. А..

С писмо №РПД24-ГР94-598 ОТ 10.04.2024Г. Кметът на район „П.“ СО е уведомил М. А., че никой не придобива настанителните права в предоставеното жилище, поради което същото следва да бъде освободено в 14-дневен срок от получаване на писмото.

Изготвено е и писмо с аналогичен текст до живущите на посочения адрес от 30.05.2024г., подписано като получено от М. А. – настоящ жалбоподател, на същата дата.

Съставен е Констативен акт от служители при районната администрация, от който е видно, че на 30.05.2024г., поради неизпълнение на указанията от писмото от 10.04.2024г., служителите, със съдействието на органите на полицията, са се явили на адреса. В хода на проверката е установено, че адресът се обитава от М. А. – брат на наемателката, който е отказал да предаде имота.

В тази връзка е издадена Заповед № РПД24-РД48-3/19.06.2024г., с която е разпоредено изземване на жилището, поради липса на правно основание за ползването му. Тази заповед е предмет на настоящото производство.

Съдът намира заповедта за законосъобразно издадена.

Същата е издадена от компетентен орган – Кмета на района, в който е ситуиран имотът.

Същата е в необходимата форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Спазени са административнопроизводствените правила, доколкото след настъпването на юридическия факт – смърт на наемателката, и при липса на правоприемство по отношение на нейните наследници, какъвто А. не е, е налице правно основание за ползване на жилището от друго лице.

Установеният да обитава жилището М. А. ползва същото при липса на каквото и да е правно основание. Жилището е било отдадено на неговата сестра, като същият не придобива права по настанителната заповед и наемния договор, нито приживе, нито след нейната смърт.

Налице е основанието по чл. 65, ал.1 от Закона за общинската собственост.

За пълнота, в хода на проведеното открито съдебно заседание, процесуалният представител на ответника депозира подписка от живущите във входа, както и жалба от съсед, от която е видно, че жилището се стопанисва крайно лошо и при неспазване на порядките и добрите нрави. Последното би било основание за прекратяване на договор за наем с жалбоподателя, ако същият беше редовен наемател, какъвто обаче не е, поради което се явява ирелевантно за конкретния спор.

Лицето обитава жилището при липса на каквото и да е основание, поради което заповедта е правилна и законосъобразна.

При този изход на спора, в полза на ответника – Кмета на район „П.“ СО, следва да бъде присдено претендираното от процесуалния му представител юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно във връзка с чл. 143 от

АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на М. М. А. срещу заповед № РПД24-РД48-3 от 19.06.2024г. на Кмета на Район „П.“ СО, с основание чл. 65, ал.1 от Закона за общинската собственост, за изземване на жилище – общинска собственост.

ОСЪЖДА М. М. А. да заплати в полза на Столична община 100 / сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ